

Recensie: Interview Ertebrekers

foto © Piet Stellamans

Recensie:

Ertebrekers ('Heartbreakers') is een nieuwe groep uit Gent. Ze werd opgericht door Jeffrey Jefferson, Flip Kowlier en Peter Lesage. Flip Kowlier is bekend van 'T Hof Van Commerce en zijn soloprojecten. Peter Lesage speelde al bij Flip Kowlier, Gabriel Rios en Moiano. Tot slot is er Jeffrey Jefferson die in zijn carrière al vele malen in het Engels rapte en het nu in het West-Vlaams doet. Samen brengen ze funk, hiphop en soul in een West-Vlaams jasje. Op 25 maart kwam de debuut cd "Otel" uit.

www.musicnews.be had een gesprek met Jeffrey Jefferson, Flip Kowlier en Peter Lesage.

Is het de bedoeling om met Ertebrekers harten te breken?

Peter: Het is vooral de bedoeling om goeie muziek te maken en daar mensen mee te bereiken. We willen eerder mensen gelukkig maken dan harten breken. De naam ontstond dankzij een samenloop van omstandigheden. Eerst was het de werktitel van een nummer. De oorspronkelijke naam van "Gie en Ik" was Ertebrekers. Daaruit ontsprong het idee om dit als groepsnaam te nemen.

Zelf wordt Ertebrekers omschreven als een groep uit Gent. Toch zingen jullie in het West-Vlaams en zou de roots in Ingelmunster liggen. Hoe is dit zo ver gekomen?

Jeffrey: We zijn alle drie afkomstig uit West-Vlaanderen. Ik ben van Ingelmunster, Peter van Ardoioe en Flip van Izegem. Dat ligt dicht bij elkaar maar we leven momenteel in Gent.

Peter: Ik woon er al iets meer dan twintig jaar dus vandaar dat ze ons omschrijven als Gentse groep, het is onze thuisbasis. Flip zingt al 20 jaar in het West-Vlaams en Jeffrey deed het nu voor het eerst.

Jeffrey: Voordien zong ik in het Engels. Flip gaf mij de tip om het eens in het West-Vlaams te proberen. Zo kon ik eens andere wegen betreden. Toen ik het uitprobeerde, beviel het me wel. Ik maakte toen enkele demo's en stuurde die op naar Peter en Flip. In het begin stuurden we erg veel door naar elkaar. Langzaam groeide onze muziek naar elkaar toe. Toen we samen een weekendje naar Antwerpen vertrokken, probeerden we wat dingen uit en dat klikte heel goed. Daarna begonnen we samen nummers te schrijven.

Jeffrey Jefferson is er later bijgekomen. Hoe zijn jullie bij hem geraakt?

Flip: Peter kende Jeffrey. Ik werkte mee met een plaat van hem die hij samen met Chillow aan het maken was. Daarna kwamen we elkaar nog een paar keer tegen in de Charlatan. We geraakten aan de praat en daarna stuurde hij wat demo's naar me om te beluisteren. Op een bepaald moment besloten we dan om iets samen op te nemen.

De plaat is organisch gegroeid met inbreng van jullie alle drie. Wie heeft wat ingebracht?

Peter: Er zit niet echt een bepaalde structuur achter. Jeffrey heeft heel veel nummers als demo aangebracht waar Flip rhymes op verder schreef. Ik werkte meer de akkoorden en arrangementen uit. Het kon even goed zijn dat Flip afkwam met een basis in de vorm van een instrumentaal nummer of een idee van een tekst en dat we daar op verder werkten.

Flip: Een andere optie was dat we alles samen deden. Per nummer was de verdeling anders.

Hoe verliep het opnameproces?

Flip: Bij de opname hangt dat af van dag tot dag. Meestal ging het zeer vlot maar soms bewerkten we achteraf nog enkele kleinigheden. Na een tijdje zijn we afgestapt van de pure in de box productie. Voorheen stelden we alle demo's samen via samples en plug-ins op onze computer. We vervingen telkens iets wanneer dat nodig was. Op een bepaald moment dachten we toch dat het beter was om wat meer live op te nemen. Peter begon meer keys te spelen en we vroegen een echte drummer. Dit heeft de opname-ervaring alleen maar verbeterd.

Het is leuk om te horen dat een nummer zoals "Duodgeweune", dat startte met een drumloop en een gitaarloop, plots boordevol blazers zit. Het was plezant dat we van iets heel klein en nauw naar iets heel open gingen. Wanneer er piano bijkwam, hadden we soms het idee dat de gitaren en drums die we vooraf hadden geprogrammeerd niet meer zo aangenaam samenklonken. We varieerden constant. Het wil niet zeggen dat we telkens vanaf nul begonnen.

Peter: Eigenlijk hebben we bij de organische nummers de meeste dingen live opgenomen. Het was zelfs zo dat we in de studio bas, keys en drums hebben ingespeeld. Op de plaat staan evengoed elektronische nummers waar we meer in de box aan werkten. We hebben ook nog songs waarin de beat gewoon geprogrammeerd is. Het hing van nummer tot nummer af waar we eens mee konden experimenteren en waar niet.

Hoe zullen jullie dit live brengen?

Peter: Blazers kunnen we voorlopig niet live brengen maar als we dat in de toekomst kunnen brengen zou dat een echte meerwaarde zijn.

Flip: Het is een live-band die je ziet staan. Drummer, toetsenist, zangers en een gitarist.

Jeffrey: We doen zelf heel veel. Peter doet de backings en keys, Flip speelt gitaar en rapt, de drummer werkt met samples die hij zal aansturen bijvoorbeeld blazers en ik zing en dans.

Het is duidelijk een erg funky plaat en helemaal iets anders. Hoe zijn jullie op het idee gekomen om zo'n zonnige plaat te maken?

Flip: Peter en Jeffrey werken al lang in dat genre. Ik hoor het ook graag maar de laatste jaren bleef het meer op de achtergrond.

Peter: Uiteindelijk is het door ons drie dat het zo'n funky plaat is geworden. De eerste demo's van Jeffrey waren in een soul/funky jasje. Je kan niet anders dan daaruit vertrekken. Ik heb ook die basis want ik produceerde verschillende funkplaten onder Moiano. Voor mij was dat een vertrouwde sound. Het is redelijk breed qua stijlen. Voor ons staan er ook popnummers op de plaat.

Voor de single "De Zji" hebben jullie de hulp gekregen van Maaïke Cafmeyer. Was het belangrijk om een vrouwelijke stem te hebben op dat nummer?

Flip: Peter speelde een muzikaal stuk dat wel leuk klonk als outro maar we wisten niet wat we er mee konden doen. Dan kwamen we op het idee om een parlando te doen. We hadden nog niet echt een idee wie hiervoor geschikt was. Tot we op het idee kwamen om een West-Vlaamse actrice hiervoor in te schakelen. Maaïke Cafmeyer leek ons daar geknipt voor. We belden haar en ze zag dat gelukkig zitten. Ze schreef zelf haar parlando uit. Uiteindelijk is dat een grappig en luchtig stukje tekst geworden.

Op "Party Too Much" zingt Jack Parrow mee. Viel het op dat er veel gelijkenissen zijn tussen het West-Vlaams en Zuid-Afrikaans?

Peter: We hebben vooral Engels gepraat met elkaar. In de taal zelf zitten wel gelijkenissen maar het is niet dat we elkaar begrepen in onze moedertaal.

Flip: Je merkt wel dat er in Zuid-Afrika gÃne is om in het Zuid-Afrikaans te praten. Ze gaan sneller naar het Engels grijpen omdat het een geladen taal is. Als ik in België in het West-Vlaams zou praten dan zou dat ook alleen maar de dingen

vermoelijken. De taal komt van een gelijkaardige oorsprong en dat merk je wel. Toevallig zijn die klanken hier en daar gelijkaardig.

Jeffrey: Fjiste (feest) is iets wat wij ook zeggen. Zo zijn er wel nog een paar woorden.

Peter: Voor ons klinkt het grappig. Je kan dat vergelijken met een niet West-Vlaming die onze taal hoort.

Hoe zijn jullie bij hem terecht gekomen?

Flip: Ik bezocht Jack Parow voor het programma Soundtrack. Dat was ongeveer dezelfde periode waarin we aan onze nummers werkten. Het nummer "Party Too Much" had al een soort Zuid-Afrikaanse rijm "ge fjist te vele". Het leek me een logische keuze maar ook een toevallige omdat hij op dat moment in mijn hoofd zat. Jack Parow wilde er meteen invliegen. Hij vindt het leuk om muzikale activiteiten te ondernemen in Europa. Hij treedt veel op in Nederland en komt ook regelmatig in België. Hij was toen bezig aan een compilatieplaat waarin hij met allerlei andere artiesten samenwerkte. We vroegen het op het gepaste moment.

Er kruipt heel wat humor in de lyrics. Denkt u dat enkel de West-Vlamingen dit zullen snappen?

Flip: Humor zit er in omdat het iets van ons is. Dat is niet het belangrijkste aspect binnen onze muziek. Ik hoop altijd dat niet West-Vlamingen het appreciëren omdat ze vinden dat het leuk klinkt. Als ik zelf naar Engelstalige muziek luister, heb ik meestal niet compleet door waarover het gaat. Ik maak me daar geen zorgen om.

Peter: Het blijft een plaat met muziek op. Het is geen stand-up. Als je dieper graaft, ontdek je wel bepaalde zaken. Het leuke is dat je een paar keer moet luisteren om iets te snappen. De gelaagdheid kan het alleen maar grappiger maken.

Jeffrey: Als West-Vlaming zal je sneller de humor doorhebben. Iemand die geen West-Vlaams begrijpt, zal meer op de muziek letten.

De lyrics zijn zeer gewoon en gaan over een boterham eten in "Duodgeweune" tot niet van een leien dakje lopen in "In Theorie". Is het makkelijker om over doodgewone dingen te schrijven?

Jeffrey: Ik ben niet geneigd om over politiek of miserie te schrijven. Iedere dag wordt dit met de paplepel in de mond gestoken. Het is eens tof om over het gewone leven te schrijven en te zingen. Mensen kunnen zo de rest van hun zorgen vergeten en zich er in herkennen.

Flip: Wij zijn drie blanke middenklassers van oorsprong. We hebben een goeie jeugd gehad. We kunnen niet over de slechte dingen schrijven. Zo kom je sneller bij de alledaagse dingen.

Jeffrey: We kunnen moeilijk over de getto's van Ardoe schrijven. (lacht)

Flip: Het onbeduidende is net het interessante en ook een link tussen ons drie. Iemand anders zei me dit nog onlangs. Het is straf hoe sterk de teksten van Jeffrey bij de mijne aanleunen. Daardoor vind ik hem zo geniaal. (lacht) De klik tussen ons gaat verder dan het tekstuele. Muzikaal en zelfs vriendschappelijk is die klik er.

Peter: Als je van het kleine vertrekt, krijg je een beter zicht op het grote dan omgekeerd.

Ook "Verliefd" gaat over iets wat jongens meemaken wanneer ze afspreken met een meisje. Waarom proberen jullie om herkenbare situaties in de muziek te steken?

Jeffrey: Ik heb iets gelijkaardig meegemaakt. Het was gebaseerd op een waargebeurde situatie. Het groot beeld gaat over het vreemde gevoel dat je kan hebben wanneer je date. Het loopt niet altijd zoals je wenst. Wanneer je uitgaat heb je een vlotte babbel omdat je wat gedronken hebt. Als je de volgende dag afspreekt zit je daar met je mond vol tanden. De twee andere mannen zijn eigenlijk een soort van stem in mijn hoofd die daarbij helpen.

Flip: Hij heeft de tekst helemaal zelf geschreven. Je zou kunnen zeggen dat hij met een gespleten persoonlijkheid zit. (lacht)

"Eva Mendes" is zeer zwoel tot zelfs een klein beetje kitscherig. Is dit bewust

gekomen?

Peter: Dat is iets wat wij leuk vinden en waar we ons goed bij voelen. We zijn ongenegeerd op dat vlak. Dat nummer zat in de demofase in die richting. Het gaat over Eva Mendes dus het ligt voor de hand dat je verder doet in die minder intellectuele richting.

Flip: Het loopt pas echt fout als je die dingen begint tegen te werken. Sommige zaken moet je laten zijn zoals ze zijn. Je maakt iets met drie en je moet de richting uitgaan die goed voelt. Als je er te hard aan trekt, springt het stuk.

Bij sommige nummers schuilt, weliswaar heel subtiel, een beetje maatschappijkritiek in. Was het belangrijk om dit er bij te steken?

Flip: Ik denk niet dat er iemand van ons is die letterlijk op de barricades zal staan om zijn stem te laten horen. Natuurlijk hebben we allemaal onze eigen mening over wat er gebeurt in de wereld. Onbewust sluipt dat wel in wat je schrijft.

Bij "Gin Goeste" serveren jullie wat gitaar. Moest er per se ook wat gitaar te horen zijn op deze plaat?

Peter: Soms komen die dingen heel spontaan naar boven en moet er ergens een gat gevuld worden. Dus we vonden wel dat er daar een gitaarsolo paste. Er zit gitaar in dat nummer maar de solo die op het eind komt, is iets helemaal anders.

Jeffrey: De solo op het eind is gezongen door mij maar we hebben er een distortion op geplaatst zodat het als een gitaarsolo zou klinken.

Welke invloeden zijn voor jullie persoonlijk zeer groot geweest op deze plaat?

Peter: D'Angelo is zeer belangrijk geweest voor ons maar nog veel meer andere artiesten ook. Wanneer je bezig bent als muzikant, ben je sowieso op zoek naar oorsprongen van bepaalde stijlen. Vooraf hadden we niet echt een uitgesproken idee over welke sound we wilden. De meeste mensen vinden dat het een funkplaat is omdat het uit dezelfde familie komt. Uiteindelijk zit er veel verschil in qua sound. De plaat heeft meer een happy geluid en doet eerder denken aan vakantie dan naar het werk gaan.

Jeffrey: Tijdens een BBQ deze zomer zou onze plaat wel passen, denk ik. Â

Zien jullie nog een toekomst voor Ertebrekers of zal dit een éénmalig project blijven?

Flip: We zullen nog zeker één cd'tje maken en veel optredens doen. We hebben allemaal nog veel inspiratie dus die moeten we ergens kunnen loslaten.

Die optredens vinden plaats op donderdag 14 april 2016 in de Vooruit in Gent, zaterdag 23 april 2016 in de AB in Brussel, vrijdag 6 mei 2016 in De Casino in Sint-Niklaas en op zaterdag 14 mei 2016 op Gladiolen in Olen.

< Niels Bruwier >Â